

stra, Constitutiones mandant observari; sed etiam alia, quae ipsi Diffinitores judicaverint Visitatoribus ordinanda, tam in genere, quam in specie pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5. Postea incant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium cum maximi sit ponderis, eligatur spectatae viri probitatis, industriae, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, & non solum ingenio, & gravitate morum commendetur, sed etiam in Abbatia triennium adminis compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, cum posse tanti oneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque gravior quaedam, & continuata Visitatorum confirmatio. Ad ejus enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis praescripto, omniaque ad Patrem Praesidentem referre; Congregationis jura teneri: Annatas quinquenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidii quadringentorum millium scutorum, & aliorum omnium, aut alias impostorum, aut in posterum imponendorum, & annuum Census unius auri Camerae Apostolicae in Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuae libertatis, & confirmationis privilegiorum nostrorum, quotannis solvere ex pecuniis sibi per Monasteria, aut per Quaeatorem transmissis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus S. Pauli de Urbe, & S. Mariae de Farfa cum assistentia alicujus Computista a Diffinitorio ad haec specialiter deputandi: sciatque se, si in hoc unquam defecerit, a Capitulo Generali, vel etiam a Dieta gravissime puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium S. Pauli visitaverint, idem Procurator Generalis ostendat annua suae administrationis computa, librosque computorum secum deferret ad Capitulum Generale a Diffinitorio exacte recognoscendos, & subscribendos.

7. Interim vero Capita Procurariae Generalis, nullo modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam personam fide dignam a Diffinitorio eligendam; a qua Capita Computista praedictus non extrahet summam aliquam quovis titulo solvendam absque mandato a P. Procuratore Generali subscripto. In casu autem reductionis, vel extinctionis Census, debitorum, vel aliorum particularium computorum, Computista pro tempore sub poena depositionis, & inhabilitatis ad quoscumque gradus, mittere teneatur eorum exscriptum Monasteriis, ad quae respective spectaverint, spatio unius mensis.

8. Modus autem electionis ejusdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breve Clementis X. sub datum die 22. Augusti 1670. erit iste: Eligatur ab universo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus ad id muneris, ut supradictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatum suffragis ejusdem Capituli Generalis committi debent. Ille vero ex Abbatibus, in quem plura vota consenserint, censetur legitime electus in Procuratorem Generalem, paribus autem apparentibus suffragis, qui provechior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porro quicumque ille sit singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum Scrutinio submitatur, iterum in d. officio per majorem

rem supra dimidiam vocum partem, si aptus repertus fuerit confirmandus.

9. Advertatur praeterea, quod juxta Breve Pauli V., nunquam Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem, sint ex Monasteriis earundem Provinciae, sed diversarum, eligantur, ut si contigerit Procuratorem electum esse profectum ex Monasteriis Provinciae Lombardae, Venetae, vel Liguriae, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monasterio Romanae, Neapolitanae, Siculae, vel Hetruscicae deputetur, & vice versa multo minus eligatur in Procuratorem Abbas S. Pauli, sed Procurator eligendus sit Regimine, & Persona penitus ab eo distinctus: imo nec ipse Abbas, qui est Procurator Generalis, finito tempore suae administrationis, deputari possit immediate ad Regimen S. Pauli; nec Abbas Sancti Pauli immediate post Regimen ejusdem, eligi queat in Procuratorem Generalem, sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejusdem Monasterii profectos, successive, aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Praesidentem Congregationis simul omnino prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem praefatam in qua praedicta omnia, & singula servata non fuerint.

10. Abbati in Procuratorem electo non deputetur Monasterium aliquod Regiminis, sed Abbatia solius tituli. Durante vero tempore suae administrationis, eligi non possit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Visitatorem, quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo a Procuratoria Generali quocumque modo contigerit cessare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omnino a Dieta, tantoque tempore a Procuratoria vacare jubemus, quanto ante in ea perduraverit; paribusque rationibus, nolimus P. Praesidentem Congregationis tum pro eo tempore, quo Praesidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo absolutus est, cooptari posse in Procuratorem Generalem, & viceversa Procuratorem in Praesidem.

11. Abbas qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris est Rino Diffinitorio exhibeat, se nullam dispensationem ad quoscumque gradus, Dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcumque aliud nostris Constitutionibus repugnans, impetratum, nisi de speciali Diffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum potest pro sui muneris officio dd. Dispensationes, se impediturum. Quod si ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex nostris Monachis id attentasse, teneatur quam primum P. Praesidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has dispensationes procuraverit, puniuro. Si vero eligatur in Procuratorem Generalem Abbas absens a Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, a qua Romam pervenerit, Abbati S. Pauli praestabit, ejusque facti authenticum testimonium Patri Praesidi transmittat.

12. Singulorum item Monasteriorum negotia curabit, & causas defendet. & prout opus fuerit tam de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Praesidem certiore faciet, quam de privatis Monasteriorum negotiis eorum Superiores. Et si contingat, vel morte, vel quovis alio casu deficere Procuratorem Generalem, tunc, qui erit Abbas S. Pauli

curam

curam gerat usque ad futurum Capitulum Procuratoriae praedictae, eodem modo, quo de Procuratore Generali est diffinitum: in suo robore semper permanente Statuto prohibente ne Abbas S. Pauli, vel tunc, vel immediate post eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si vero ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Iustitiae rigor exposcat, ut ad ejusdem Procuratoris depositionem in poenam deveniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, ut ab officio absolvatur, ad hujusmodi provisiones per Diffinitores tantum, absque aliorum Praelatorum suffragis, dummodo ex novem Diffinitoribus, septem consentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus facilius sustinere valeat, deputetur ei a Diffinitoribus, aut a Patribus Regiminis Coadjutor, qui sit Decanus, cujus opera in scribendo, & aliis negotiis utatur: gravis & ipse, industrius, probitateque, & ingenio conspicuus, qui etiam ejus vices (si quando eum abesse contigerit) sine Congregationis incommodo gerere possit. Hic qui Comprocurator appellatur, praesit omnibus Decanis, etiam Magistris Novitiorum, & subiaceat in temporalibus Procuratori Generali, in spiritualibus vero Abbati Sancti Pauli tantum, a quo teneatur accipere benedictionem, dum e Monasterio egreditur, & ad illud revertitur. Quod idem dicimus de Computista, qui semper sit Decanus, & teneat locum immediate post Comprocuratorem.

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAPUT XXIV.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli solutionem, si quae responsive, vel missive consueverunt litterae; satisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum a Diffinitoribus deputatum. Quas litteras Diffinitores diligenter videant, & si aliquas judicaverint memoria dignas registrari faciant per Cancellarium.

2. Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis nostrae Monasterio locus eligatur: Declaramus autem Monasteria pro celebrando Capitulo, haec esse, videlicet: Monasterium Sancti Benedicti Mantuae, Sancti Joannis Evangelistae Parmae, Sanctae Justinae Pataviae, Sanctae Mariae Pratalea, Sancti Georgii Venetiarum, S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennae, & Sacrum Cassinense Cenobium: Volentes, quod hoc ordine habeantur Comitibus pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monasteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut supra deputatorum, bis vero in assignatis Provinciae Romanae, & Neapolitanae celebrentur de triennio in triennium, ut supra sancitum est Cap. r. n. 1.

3. Qui locus sic electus, nisi rationabili causa, & de Praesidentis, necnon majoris partis Visitatorum consensu, mutari non possit, nec celebratio Capituli, nisi per breve tempus octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri, a decem vero diebus usque ad Mensuram, nisi de Praesidentis, omniumque Visitatorum consensu minime differri possit, & hoc nisi ex urgentissima, & inevitabili causa.

4. Quod si aliqua rationabili causa Praesidens,

& Visitatores praedicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam congruo tempore, omnibus Praelatis Monasteriorum per litteras significare nullo pacto praetermittant.

5. Statuimus etiam, ut ad expensas, quae in Capitulo Generali fiunt, omnia Monasteria, tam citra, quam ultra Alpes secundum eorum taxam, contribuere teneantur.

De publicatione, & absoluteione Capituli.

CAPUT XXV.

1. Omnibus, quae ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quam residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli tanquam auctoritate Apostolica publicum Notarium: Praesidens Regiminis, Visitatores, & Praelati Monasteriorum tam administrationem habentes, quam Titulares, Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Caparius, Coadjutor Procuratoris, & Computista, & mutationes Monachorum, praesentibus testibus pro hoc actu specialiter rogatis.

2. Quibus peractis exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successive per Praesidentem vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis illis, quae secreta Diffinitores duxerint tenenda. Quae vero publicata fuerint, Praelati in scriptis ad sua Monasteria Monachis suis denuncianda, portent, & quae a praefato Capitulo per duo praeterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbata, emanare contigerit, secum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimum commode poterunt, in libro ad hoc in modum registri deputato, per se, vel per alium fideliter exaranda.

3. Quae quidem ordinationes in Monasteriis legantur, in reversione Praelati a Capitulo publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respective, vel evitentur, secundum declarationem super Cap. Regulae 29.

4. Et imponantur triginta Missae pro quolibet Monasterio pro Fratibus Defunctis nostrae Congregationis, & aliae triginta pro habentibus litteras gratiosas, qui illo forte anno decesserint, quas pro debito sufficere volumus.

5. Ultimo publicetur locus futuri Capituli, & Pater Praesidens committat omnibus, ut ore tur pro SSmo D. N., pro Esmo Protectore, ac ceteris S.R.E. Cardinalibus, pro Principibus, Praelatis, Congregationis nostrae Benefactoribus, vivis, & defunctis.

6. Quibus peractis, Visitatores a Scriba Capituli requirant, & petant in scriptis; si quae ordinata sunt pro Monasteriis suae Provinciae, quae ad eorum officia pertineant. Et similiter quilibet Praelatus petat a Scriba Capituli, si quae ad suum Monasterium pertinentia, ordinata fuerint in authentica forma in libro sui Monasterii, ut supra dictum est, postea adnotanda, & in specie de Monachis ad suum Monasterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & similiter a P. Praesidente requiratur, si quae fuerint ad suum Monasterium pertinentia. Et sic obtenta prius licentia, & benedictio-

Id est, de evulgatione eorum, quae censura fuerint in Capitulo.

Item de Capitulo tempore, & expensis.

Quumque fuerit referat: aut suspicionibus, vel leviter dictis, seu factis, aliquem inculpet. Quod si fieri (quod absit) contigerit, diligenter cognita causa, huiusmodi Reus sciat se publice coram Monachis culpam dicturum, ac poena talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Postea vero Visitatores faciant absolutionem mortuorum; Mox visitent Sanctissimum Eucharistia Sacramentum, & Reliquias, si quae sunt ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Praelato Monasterii, illumque examinent de Seniorum suorum, & ceterorum Monachorum conditionibus, & praesertim si adhibita fuit diligentia necessaria in librorum inquisitione. Si Prior Clausuralis, & Decani circa sua Officia videlicet in Divinis Officiis, in custodia Regularis observantiae, in audiendis Religiosorum confessionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monasterii officinarum Visitacionibus sint solliciti: Si sibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam praestent; Si caeremonias observari curent. Si Monachorum, & Commisitorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in praedictis administrationibus, & correctionibus sint nimis rigidi, aut remissi, si Magister Novitiorum diligenter Novitios suos instruat in oratione mentali, in spiritalibus exercitiis, in caeremoniis Congregationis, in compositione, tam interioris hominis, quam exterioris: nec non si eos in vilibus servitiis exercent, & in aliis huiusmodi, quae in Regula, & Constitutionibus nostris continentur.

9. Inquirant praeterea de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam si in eorum receptione observentur praecpta Regulae, & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur ad professionem secundum privilegia nostra; ulterius quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in praesentia Praelati: sub Congregatione juxta formam Nobis usitatam.

10. Interrogent etiam ipsum Praelatum, si in administratione temporalium, Cellerarius suum sequatur consilium, & voluntatem: Si nostris potissime infirmis necessaria ministrat: Si tam in verbis, quam in factis, & ceteris moribus eos edificet, & cum secularibus sit exemplaris: Si temporalia Monasterii diligenter administrat, an procuret, ut possessiones a Colonis sint suis temporibus cultae, arboribusque confitae, ac ceteris ad culturam necessariis convenienter instructae: Si libros computorum, ac rationum Monasterii sui teneat ordinatos: Si Instrumenta, & alia Monasterii Jura diligenter conservari procuret: Si Inventarium omnium rerum mobilium Monasterii, & immobilium habeat: Si aliis Officialibus a Cellerario dependentibus intus, & extra Monasterium, ea, quae ad eorum Officium spectant, per Inventarium accurate consignet, & ab ipsis expleta administratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Praelatus viderit praescriptis temporibus, una cum Senioribus, computa Monasterii sui, prout decernitur in Declaratorio Regulae Cap. 31. Et si Monasterium est debitis aggravatum, in qua summa, & quem habeat satisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Visitatores ante recessum, diligenter videant computa Debitorum, & Creditorum Monasterii, necnon redditum,

& expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggravatum juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, si qui sint Monachi, sibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes: Si vitiosi: Si scandalosi: Si proprietarii: Si mercaturae, & illicitis negociationibus dediti: Et si quem per acta Visitacionum, in quibus proceditur per viam Inquisitionis generalis de praedictis notorie suspectum, & disfamatum invenerint, tunc Visitatores, habita tali notitia, si alio opportuniore modo non possunt, debent specialem contra ipsum instituendo inquisitionem, previo Juramento Testes examinare, & processum, non per apices Juris, sed simpliciter, summarie, de plano, sola facti veritate inspecta, formare, servatis de cetero iis, quae sunt essentialia Judicii, ut sunt audire defensionem Rei, & citatio ad sententiam. Quod idem in omnibus Causis criminalibus in Congregatione nostra servandum erit, si per viam inquisitionis specialis, si ve denunciationis, aut accusationis procedatur.

12. Praeterea inquirant si ea, quae per Visitatores, aut praecedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum scilicet ad eos pertinet) accurate observentur: Si Regularis observantia in suo vigore conservetur: Si Divina Officia ordinate, & morose dicantur: Si jejunia Regularia observentur, & silentia temporibus debitis juxta Regulam, & Constitutiones teneantur: Si invicem reverentiam Monachi sibi exhibeant, & honorem: Si sint compositi, tam in Choro, quam alibi per Monasterium, & potissime coram Hospitibus, & secularibus; & si cum eis se immisceant, non vocati: Si hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: Si eleemosyna ordinaria, juxta facultatem Monasterii, integre, & fideliter erogentur: Si privilegia nostrae Congregationis, quae in illo sunt Monasterio, ac etiam ipsius particularia caute, & diligenter custodiantur: & ea omnino videant, & de aliis huiusmodi, quae per Regulam, & Constitutiones, & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernerit. Ac denique inquirant cum Juramento de probitate, & sufficientia eorum, qui tam ad Sacros Ordines quam ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam respective promovendi erunt: Et si caetera requisita habeant juxta formam superius traditam in Cap. 22. primae partis Constitutionum, & in Declaratorio Cap. 21. num. 7.

13. Consequenter Visitatores, absoluta Praelati examinatione, in ejus absentia inquirant segregatim ab unoquoque supradictorum Seniorum de ipsis invicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; necnon tam probitatem, & sufficientiam eorum, qui promovendi essent, quam sollicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: Singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitivum narraturi, juxta formam superius descriptam in praefato Cap. 22. primae partis Constitutionum, ac etiam de qualitate Praelati: Si sollicitus sit circa observantiam Regularem, tam in se, quam in Monachis: Si corrigat Religiosorum excessus: Si frequentet Divina Officia, & Capitulum culparum: Si saepius exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, ut ex levi causa exeat: Si in

in sua conversatione tam cum Monachis, quam cum secularibus sit exemplaris: Si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus, tam in vestimentis, quam in aliis quibuscumque: Si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: Si saepius, aut semel in praedictis defecerit: Si demum ipse, aut Cellerarius, vel ceteri Officiales intus, vel extra Monasterium absque Capituli Generalis, si ve Regimini licentia, vel cum Monasterium est aere alieno gravatum, fabricare praesumpserint: Si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quae per Regimen aut praecedentia Capitula, promulgata fuerint, ad unguem observet, & observari faciat.

14. Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes seniores, zelantes de praedictis; ceteros autem Monachos Juniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicujus rei veritate duxerint necessarium; Si autem ultero aliquid dixerint, benigne eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Praelatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem observantiam.

15. Postea vero iidem Visitatores promovendos ad Decanatum, coram se advocari faciant: & super scientia, quam profitentur, & praesertim super poenitentiae Sacramentum, quod ex Officio, ut in Regula dictum est, administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim unicuique ipsorum, nonnullis conscientiae casus (quibus saltem egregie instructi esse debent, prout statuitur in Brevis Clementis VIII.) in uno folio descriptos exhibeant. Qui in calce ejusdem folii, statim coram iisdem Visitatoribus, non discedendo ab eorum audientiae loco, & prospectu (ut ex hoc eorum habitus cognoscatur) in scriptis responderent teneantur. Caveant tamen ipsi Visitatores, ne praedictis examinandis huiusmodi casus quovis modo ante examinationem per se, vel per alios notificent: Illud serio perpendentes, quod de huiusmodi promovendorum doctrinae sufficientia coram Diffinitivum in Capitulo Generali attestari cum Juramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulae Cap. 21. num. 3.

16. Videant insuper Visitatores Schedulam, quam a Scriba habuerunt in Capitulo praeterito in examinatione ipsius Monasterii, & diligenter examinent, quae in ea continentur, si vera fuerint, vel falsa Capitulo Generali relata.

17. Videant praeterea Schedulam quam habuit Praelatus a praefato Scriba tempore Capituli, & si quae in ea continentur executioni mandaverit. Tandem habita de omnibus praedictis prudenti, & diligenti informatione tractent apud semetipsos cum Dei timore, quae sint monitione, quae reprehensione, & quae correctione digna, tam in Praelato, quam in Senioribus, ceterisque Monachis. Advertant autem, ne facile credant omni Spiritui: Sed probe Spiritus, si ex Deo sunt. Nec aliquem ex sola suspitione condemnent, sed de relatis ad eos (si de visu, vel auditu, ab homine gravi, ceterisque circumstantiis consideratis) omnino cum prudentia, & matura deliberatione judicent. Et si quos culpabiles, si ve Reos deprehendent, simul, aut separatim moneant, increpent, & corripient, juxta excessum qualitatem, & secundum Constitutiones nostras ordinent in praemissis, quae fuerint opportuna, itant suo consilio, & dire-

ctione, cuncta secundum Deum bene disponant.

18. Possint autem praedicti Visitatores Praelatum, si quem in notabilem excessum, causa cognita, comprehendant incurrisse, itaut non absque manifesto scandalo usque ad Capituli Generalis tempus tolerari possit; dummodo transmissa ab ipsis notitia super qualitate excessus Patri Praefidi, duobus Visitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Praelatis item vicinioribus Monasterio, de cujus Praelato agitur, eorum literis, sententiae, ita conformes perspiciantur, ut ex septem Patribus quinque consentiant, suspendere usque ad proxime futurum congressum, nisi opportunius remedium aliud eorum prudentia suggerat.

19. Possint insuper omnes, & singulos Seniores, & Officiales Monasterii ab eorum curis, & officiis suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasteriis remove. Caveant tamen ipsi Visitatores, ut neque inordinata affectione Praelatorum, & aliorum Monachorum vitia, vel excessus dissimulent, neque, inordinata aversione plusquam, & ubi opus non fuerit, aliquem inculpet, seu reprehendant. Nam sicut ordmate, & cum prudentia factae Visitatores sunt causa observantiae Regularis, conservandaeque Religionis munimenta; ita e contrario imprudenter, & inordinate, si ve cum passione factae, ruinae occasionem praebent. Idcirco si qui Visitatores in aliquo excesserint, sciant se in Generali Capitulo puniendos.

20. Plane ea quae Visitatores repererint in suis visitacionibus, alicujus ponderis, seu notatu digna, aut quae ipsi expedire nequiverint, redigant in folio Diffinitivum tempore Capituli Generalis referenda, ut ea possint, prout Justitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod si quis Visitatorum aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minime venire poterit, per literas significare teneatur ea, quae gravia, & digna relatione videbuntur: quaeque ipse judicaverit expedire, prout dictum est prima part. Constitut. Cap. 2. num. 3.

22. Ergo Visitatores auctoritate, qua maxima pollet in Canonum, & privilegiorum nostrorum, nostraeque Congregationis, viriliter constantique animo exequantur Officium suum, corrigenda corrigant, mutandos mutant, suspendendos suspendant, & quae leviora sunt per verbum moneamus, seu hortamur: quae vero graviora, vel quae expedit in posterum observari, per verbum imponimus, seu mandamus, & ordinamus: annotata singula digerant in libello, quem secum deferant ad Capitulum a Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regimini referenda, ut Praesidens, & Diffinitores, per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, utrum per eos ordinata Praelati, Cellerarii, & ceteri servaverint. Quod si reperti fuerint praefatis Visitatoribus inobedientes, seu eorum, quae ab illis ordinata fuerint, transgressores, noverint se pro qualitate excessus, & inobedientiae puniendos. Ipsi vero Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum praec oculis habentes, ita circumspice, graviter, & religiose se gerant, ut non solum verbis, sed etiam factis edificent Visitatos; Ideoque Visitatores eligantur Patres gravitate,

ditione percepta, facultas sit unicuique redeundi ad sua Monasteria, nisi ex aliqua causa fuerit necesse aliquos remanere. Praesidens tamen, & Visitatores ultimi recedant. Modus autem haec omnia pronunciandi, ut ab omnibus idem ordo servetur, erit iste, videlicet:

7. Primo pronuncientur Praelati. Secundo Ordinationes confirmatae. Tertio ordinationes novae. Quarto admonitiones. Quinto mutationes Monachorum. Sexto numerus Professorum. Septimo fugitivi, & expulsi, ac licentiat, & a quo Monasterio, qui specificie nominentur. Octavo nominatim defuncti omnes, & in quo Monasterio. Nono numerus Defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Missae pro Fratribus nostris Defunctis, & triginta item aliae pro habentibus literas gratiosas, ut supra. Undecimo impositio taxae, sive taxarum. Duodecimo locus futuri Capituli. Tertiodecimo licentiae admittendi Novitios ad professionem. Et postremo Thesaurarius, Procurator in Curia, ac ceteri Officiales Congregationis, ut supra num. 1.

De pecuniarum solutione pro debitis liquidis Monasteriorum.

Item potest contra non solventes huiusmodi pecunias.

CAPUT XXVI.

1. Si aliquod Monasteriorum liquido debito teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monasterio, in quacumque, sive pecuniarum, sive rerum quantitate, eique a Capitulo, vel a Visitatoribus praefixum fuerit certum solvendi tempus, & Praelatus illius Coenobii, elapsio termino, requisitus de solutione non satisfecerit intra quindecim dies, saltem per depositum reale rerum, vel pecuniarum, ad arbitrium Creditoris, privetur in Capitulo sequenti voce activa, & passiva; Si vero debitum illud fuerit ratione taxarum, solvat cum illo totum interesse, & poeniteat, prout supra dictum est; si tamen in culpa ipse fuerit.

2. Si autem Cellerarius a Praelato monitus supra dicta adimplere neglexerit, ab officio amoveatur &c.

SECUNDA PARS

CONSTITUTIONUM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De potestate Praesidentis, & Visitorum.

CAPUT I.

Item de muneribus ab ipsi non accipiendis.

1. Praesidenti Regiminis tanquam principali Visitori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & loci praeminentia. Ipse solus in quocumque fuerit Monasterio omnia signa, tam particularia, quam generalia faciat.

2. Teneat penes se sigillum magnum Congregationis, quo utantur Patres, cum aliquid praecipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri contingeret. Teneat etiam Regestum Capituli, aliae vero Scripturae Congregationis servantur in Archivio, & Claves Archivii semper sint apud Praesidem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi Scripturae ullae,

nisi de eius licentia, aut commissione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extrahentium.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis, quae intra triennium occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quae duo praemissa, aut solus, aut cum aliis Visitoribus, secundum rerum qualitatem, & ejus limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis, quae intra triennium occurrerint pro evitandis scandalis, & pro pace servanda, expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitoribus providere. Cujus provisioni, & deliberationi, omnes, etiam Visitor fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam ne affectione, aut passione aliqua moveatur; Sed omnia secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat se per Diffinitores sequentis Capituli puniendum.

6. Titulum vero Praesidentis Generalis, nec ipse sibi arroget, nec ab aliis illi deferatur, sed simpliciter juxta primaeum Congregationis ritum, vocetur Praesidens Casinensis.

7. Statuimus etiam quod P. Praesidens non possit accedere ad Curiam Romanam, nisi prius habito consensu utriusque Visitoris illius Provinciae, in qua fuerit deputatus.

8. Item, quod nullus Visitorum ad eandem Curiam accedere possit, nisi de licentia P. Praesidentis, ac Convisitoris sui; ceteris vero Praelatis, ac Religiosis nostris prohibemus omnino, ne Romam proficiantur, nisi accedente consensu P. Praesidentis, & utriusque Visitoris suae Provinciae, vel si periculum esset in mora cum licentia Patris Praesidentis, aut unius saltem dictorum Visitorum; Necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat praeterea eidem P. Praesidenti cum aliquo ex Visitoribus illius Provinciae, ubi visitandum fuerit, omnia Congregationis Monasteria, quotiescumque; opus fuerit visitare, excepto Monasterio, cui triennio praeterito praefuit, & cui aliquis in secundo gradu illi conjunctus praefuit: Quod idem de Visitoribus intelligimus.

10. Caveat tamen, ne auctoritate officii sui (quemadmodum, & quilibet Visitor) Religiosum aliquem de quolibet Monasterio Congregationis nostrae removeat, & eum in Monasterio sibi commissio deputer. Sed si aliqua Monachorum indigebit provisione, duo alii Visitores, aut Praesidens cum uno Visitori huiusmodi faciant provisionem.

11. Possit autem Praesidens Praelatorum consensu Monachis aliqua justa causa mutationem petentibus licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Visitores in actu Visitationis (cum ab ipsis mutari petissent) rejecerunt, aut alioquam optassent, mutaverunt, nisi forte urgentissima, & necessaria causa noviter emergerit. Hortamur tamen, ut consensus huiusmodi non tam facile concedat, sed Visitoribus quantum fieri potest, hanc curam relinquat.

12. Ceterum Praesidens cum duobus Visitoribus, quoties necessitas postulaverit, ut propter animae, aut corporis salutem mutatio, fiat

Quomodo, & qualiter fieri debeant Visitationes.

CAPUT II.

1. Ad evitanda Visitorum incommoda, & Coenobiorum dispendia decernimus, Visitationes Monasteriorum nostrorum tertio quoque anno peragendas, deputantes tempus praedictarum, Visitationum in accessu ad Dietam, & recessu ab ea juxta Constitutionem SSmi D.N. Innocentii PP. XI. sub die 9. Septembris 1680., intra quod Visitores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur suum officium explevisse. Quod si facere neglexerint, in sequenti Capitulo Generali, activa, & passiva voce priventur. Si vero ambos Visitores tempore praefato, & causa legitima, ut supra impeditos esse contingerit, visitent quamprimum, cessante praefato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitime impeditus, de consensu utriusque eligatur alius Praelatus de Regimine, vel Prior Clausuralis, aut saltem Decanus Regiminis, qui actu tantum sit Visitor, & non officio, itaut intra praefatum tempus Visitatio omnino compleatur.

2. Hoc plane volentes, quod Visitor Officio semper praecedere debeat Visitatore, actu, & non officio, licet sit in Congregatione inferior.

3. Caveat ne in eorum audientiae locis ponantur ulla ornamenta, & post primum diem comedant in Refectorio communem Conventus victum sequentes.

4. Quamprimum igitur Visitores ad Monasterium, quod visitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Praelatis, & Monachis ipsius Monasterii, aliquam, non in humane sapientiae verbis, sed brevem, & puram in hunc modum faciant exhortationem.

5. Fratres charissimi, cum ex injuncto nobis a Capitulo Generali Visitationis munere, huc accesserimus, ut si quid in hoc Monasterio, tam in capite, quam in membris, vel contra Regularis disciplinae normam, vel contra rectam temporalium administrationem forsitan irresperit, in spiritualibus, & temporalibus ad bonum Regimen reducat: idcirco si aliquid correctione dignum ad nostram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & studio, prout Nobis desuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis spatium, quod suadebit necessitas, commorantes: Si vero nullus vestrum nostra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo Pacis invicem servantes, obedientiam, & reverentiam ob Dei amorem Patribus impendentibus, disciplinam Monasticam, & Regularem observantiam accensis desideris consoventes, & si ad alia huiusmodi voluerit breviter exhortari:

6. Consequenter moneant Praelatum, & Monachos, quod si quis pro bono Monasterii sui judicaverit, aliquid insinuandum, libere illud exponat; Quoniam intentio Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vitia tam in Capite, quam in Membris, radicitus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, ne alicui potissime Praelato, quavis passione seductus, aliquid falsum imponat, seu aliter, quam dictum, factum.

Ubi de Visitorum officio, & potestate.

fiat alicujus Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium, disponere super hoc possit, usque ad tempus Capituli, aut Dietae.

13. Item Praesidens, & Visitores, vel quilibet eorum in actu Visitationis existens, causas, & lites inter Monasteria, ac personas Congregationis audire, & summarie, facti sola veritate inspecta, terminare; nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod vero Justitia mediante (ut praefertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat observari.

14. Item Praesidens omni tempore absolvere potest Religiosos nostros, a casibus in Religionem reservatis. Quod idem statuimus de Visitoribus in actu Visitationis tantum, etiam si fuerint Visitores solum actu, non officio.

15. Possit etiam Praesidens in actu Visitationis, ubi ordo Justitiae exigeret, Monachum, aliquem in quocumque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in Domum Custodiae detrudere, etiam (si opus fuerit) invito Praelato, & idem possint Visitores in actu Visitationis.

16. Demum Praesidens cum omnibus Visitoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem representent Congregationem, & ea exequi possint, quae infra Cap. 3. determinantur.

17. Habeantque Praesidens, & singuli Visitores Sigilla singula aequalis omnino formae, & quantitates, ejusdemque characteris scilicet Pax, quibus utantur in literis particularibus ad officium suum spectantibus. Nec alteri cuivis liceat sigillo simili uti.

18. Literas vero eodem Sigillo signatas, nemini de Congregatione nostra, etiam si Praesidens, aut Convisitor, vel Praelatus esset aperire concedimus, nisi solis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: praeterquam in casu urgentissimae necessitatis, ut in Declaratione Cap. 54. n. 4. 5. 6.

19. Ad ipsos etiam Praesidem, & Visitores pertinet, cum opus fuerit, vel propter scandalum evitandum ordinata per Capitulum de omnium consensu suspendere usque ad tempus Generalis Capituli: Non tamen ex toto revocare. Possint etiam, ubi necessitas urget aliquid universale in Congregatione constituere usque ad tempus Capituli dumtaxat servandum.

20. Ordinata etiam per praedictos pro bono Congregationis volumus observari, etiam post eorum officia, nisi revocentur a Successoribus & fuerint approbata, prout supra dispositum est in prima parte Cap. 29. n. 6.

21. Et quia saepe munera excitant oculos Sapientum, & subvertunt corda Justorum; Statuimus, juxta Sacrorum Canonum sanctiones, quod nec Praesidens, nec Diffinitores, nec Visitores, etiam Monialium durante eorum officio, accipere ullo modo possint quaecumque munera a Monachis nostris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscumque personis de Congregatione. Quod si contra fecerint, priventur ipsis rebus, & insuper graviter puniantur, secundum qualitatem delicti, & Personae.

vitate, doctrina, prudentiaque conspicui, ut reverentiam, & obedientiam, quae debetur officio, merito quoque personarum sibi concilient. Ipsi vero meminerint rationem officii sui Diffinitoribus exactissime se reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Visitatores jurent de secretis tenendis iis omnibus, quae in Visitationibus accipiant, praedictum alicujus personae continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad praestandum dictum Juramentum non reperiri, ille, qui abest, priusquam Visitationes incipiantur, juret in manibus sui Convisitatoris. Et idem intelligendum erit, si absente socio, unus Visitor Convisitatorum sibi elegerit.

23. Si quis vero ex ipsis aliquid eorum, quae in visitatione acceperit, quae sint alicujus momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Testem qui aliquid deposuerit, contra ejus voluntatem revelaverit: ad idem Officium per sequens sexennium continuum assumi non valeat; & insuper a Diffinitoribus pro qualitate excessus, severe puniatur: Praelati vero, & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quaerendum quis contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, graviter ipsi, si contra fecerint, puniendi.

24. Ultimo convocent in Capitulo Praelatum cum ceteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Praelato &c. ut supra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humilitate, & charitate, & vale facientes pro se orari petant, & data pace, discedant.

25. Licentia vero datae praedictis nullius sint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione Sigilli *Pax*, ut in declaratione Capituli de Ordine Congregationis plenius continetur. Praedicta autem Decreta, & scripturas omnes ad visitationes pertinentes a se subscriptas, consignent Visitatores Cancellario, qui omnia registret, ut supra prima parte Const. Cap. 13. num. 6. statutum est. Sed ut secretum fideliter omnino servetur circa ea, quae in examine visitationum deponuntur, volumus, quod illarum acta Visitatores apud se durante eorum Officio, caute custodiant, quo peracto in Archivo Monasterii, in quo celebrabitur immediate subsequens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis semper apud Praesidem pro tempore stet, ut, in declarat. Cap. 32. num. 8. Decreta vero omnia pro singulis Monasteriis in visitatione sancita, & promulgata, describant in folio ab ipsis signato, & Successoribus Visitoribus tradendo, ut hi possint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Praesidentis, Visitorum, & aliorum Praelatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, sive Congregatione intra triennium convocanda.

C A P. III.

1. Si Praesidens, aut aliquis Visitor (quod Deus avertat) manifestus, & voluntarius praevicator, criminolosus, ac contemptor Sanctae Regulae, aut Constitutionum nostrae Congregationis, aut adeo negligens, & remissus repertus fuerit, ut ipsius praevicatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut observantiae

Regularis dissolutio, seu scandalum inducatur: monetur usque quater a Visitoribus, ut se corrigat, etsi se non emendaverit, monetur, ut cedat officio. Si vero cedere recusaverit, clarescentibus culpis, assumant secum praefati Visitatores quinque Patres viciniore Praesidentis, si ipse, de quo agitur fuerit Praesidens, vel duos tantum, si fuerit Visitor, quorum Judicio, si duae ex tribus consenserint, & periculum esset expectare usque ad Capitulum, causa cognita, ab Officio absolvatur.

2. Quia vero vacante hujusmodi Praesidentatus Officio, ex Constitutionibus Apostolicis, sine auctoritate Praesidentis, nulla provisio fieri potest. Ordinamus, quod quandoquaque, & quomodocumque Officium Praesidentis vacare contigerit, antiquior Visitor, sive ille sit ex Provinciis citra, vel ultra, ipso facto remaneat, & sit Praesidens: omniaque peragere possit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo generali Praesidens electus fuisset: ceteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam vero locorum distantiam, ne propter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Praesidentia Visitori Siculo, utpote antiquiori contingat, volumus, quod expensis Provinciae Siculae in aliquo Monasterio Provincialium illarum Italiae, in quibus antecessor residere tenebatur, permanere debeat. Et similiter propter eademmet causas ad Dietam, quae intra triennium celebranda est, ut infra num. 5. decernimus, quod unus tantum ex Sicilia Visitoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire possit.

3. Visitor autem si ob aliquam ex praedictis causis amotus fuerit, consentientibus Praesidente, & ceteris Visitoribus, vel majori parte ipsorum, ac duobus Praelatis, ad hoc ut supra in num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente vero aliquo Praelato, administratio, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, sit ipso facto, & esse intelligatur apud Priorem Claustralem: cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat sollicitudinem, (gravius si negligens fuerit puniendus) quo hujusmodi vacatio celerius nota fiat Praesidenti, aut (si is cuius Monasterium vacare contigerit, Praesidens fuerit) antiquiori Visitori, ut supra. Qui si forsitan, ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit Monasterio sic vacanti, de consensu tamen Visitorum ejusdem Monasterii deputare aliquem Praelatum in Administratorem usque ad proximam Congregationem, quae habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc statuentes, quod si talis administrationis tempus ultra sex menses protrahatur, debeat reputari, ac si esset integer annus connumerandus cum praescriptis, tum Regimini Praelatorum unius Monasterii, tum vacationi ab eodem Monasterio, prima parte Constitut. Cap. 21. num. 1.

5. Porro, ut opportune Monasteriis omnibus provideri, & negotiis occurrentibus satis fieri, decernimus, quod elapso a Comitibus Generalibus seique anno videlicet ante diem festum Circumcisionis Domini in aliquo Monasterio commodo, Praesidens pro celebranda Dieta, Regimen congregare debeat. Inhibentes ne, vel alio tempore, vel similem aliam Regiminis unionem

nem convocare possit, nisi id maxime necessarium esse, idemmet Praesidens, & quatuor saltem Visitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Praelati, qui conveniunt in Dietam, sint diversorum Monasteriorum Professi, itaut duo ejusdem Monasterii professi dictae Congregationi interesse non possint, & non sint nisi septem, computatis omnibus, ut totum Regimen representent: nempe Praesidens, Visitor ille Siciliae, quem venire posse Diffinitores decreverint, alii quatuor Diffinitores, Praelatus Loci, nisi, ut comprofessus alicujus ex supra dictis, excludi debeat, quo casu, ac etiam aliis Visitoribus non accedentibus, per alios Praelatos viciniorem Monasteriorum numerum absentium suppletur; ibique in omnibus expediendis, & quae tractari contigerit, nisi ex septem quinque consentiant, nihil conclusum censetur; excepto si (quod Deus avertat), Praesidentem, aut Visitatorem intra triennium amoveri necesse fuerit, in quo casu ordinatio, quae supra numero primo posita est, servabitur. Ut autem electio sit libera, & legitima, possint Patres convocati pro Monasteriorum vacantium utiliori regimine in Praelatos, quos sibi placuerit, sicut & in Priores vacante tali gradu, dummodo sint habiles, nominare. Quibus in schedulam redactis, votis committantur omnes secundum professionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodo quinque ex septem Congregatorum Patrum in eum convenerint, ceteris praeratur. In vocum autem paritate, professione Superior praepontur; & non solum in praedictis, sed etiam in quibuscumque aliis, de quibus per P. Praesidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Praesidens quaecumque proponere, super quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requisitus.

7. Si vero contingat, ut in hujusmodi provisionibus aliquis Praelatus, ejus exigentibus culpis, deponi, suspendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id nisi causa cognita, servataque Juris ordine in Dieta fieri inhihemus. Quod idem volumus observari, ubi procedendum sit ad depositionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem in hujusmodi Judicio ferendo, ex inordinata animi propensione erga proprium commodum a recto Justitiae tramite devietur, districte praecipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monasterii, quod tunc pro Causis praedictis vacare contigerit, neque in Administratorem deputari possit. Si vero vacare contigerit per mortem, vel propter expletum sexennium, aut per voluntariam alicujus Praelati petitionem, ut a Regimine absolvatur, vel ad aliud Monasterium mutetur, tunc in Monasterio sic vacante poterunt Patres praedicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tam ex eisdem in Dieta congregatis, quam ex aliis Praelatis extra, prout eorum conscientiae videbitur expedire, servata tamen distributiva Justitia, in Praelatum deputare. Si quae in praedictis casibus contra hujus Constitutionis formam de cetero fieri contingant, nulla, ac irrita esse decernimus, & declaramus.

8. Nullus autem Praelatus, sive Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis, praesumat hujus Congregationis tempore ad Monasterium,

in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, sub poenis cuiuslibet ipsorum, si accesserint, in prima parte Cap. 2. num. 5. taxatis.

9. Ne vero ex hujusmodi vacationibus dispendium aliquod Monasteriis nostris, praesertim in spiritualibus evenire queat; statuimus, ut de cetero in locis sic vacantibus, qui vices Praelati gerunt in ipsis Monasteriis, auctoritatem habeant in spiritualibus, ac temporalibus quam dum viveret, aut praesens erat ipse Praelatus, habebat. Idem quoque censemus, cum Praelati ad Capitulum Generale accesserint; quam auctoritatem, in praedictis tantum duobus casibus vices Praelatorum gerentes habere volumus, usque ad instituti Praelati accessum ad Monasterium, vel jam instituti novam dispositionem, etiam in talis vicesgerens interea mutatus fuerit. In aliis vero casibus, ne propter Praelatorum absentiam, Monasteria detrimentum maxime in spiritualibus incurrant, ipse Praelatus declaret, qua in ipsius absentia fungi velit auctoritate constitutos Monasterii Officiales, praesertim Priorem Claustralem super casibus reservatis, & aliis ad gubernationem Monasterii spectantibus.

10. Cellerarii, & alii, qui temporalia administrant praedictis temporibus, ad ipsos, ut praemisimus vicem Praelatorum gerentes, recurrant, & obedientes sint: consilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11. Ordinamus autem, quod Praelati ad pacem conservandam inter suos Ministros, antecessum omnia ita ordinent, & disponant, ut Prior, & Cellerarius sciant quid agendum sit in negotiis Monasterii, & praecipue in vendendis, & emendis rebus.

De Monachorum, & aliorum Religiosorum mutatione.

C A P U T I V.

1. Sicut Praelatorum, ita Monachorum nostrae Congregationis discretata mutatio, plerumque utilis, & necessaria est, tum ad ostendendum nostrae Congregationis individuum unitatem, (Multa enim Monasteria in idem corpus, charitatis vinculo coalescere conspiciuntur) tum, quia dum de Monasterio in Monasterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, prudentia, cujus mater est experientia, perficitur, & augetur.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Praelato suo invito) Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omnino parendum jubemus. Similiter, si in visitatione, aut etiam post visitationem alicujus Monasterii, Visitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut supra in precedenti Capitulo.

3. Similiter si legitima, & necessaria causa, interveniente, utpote pro Monasterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum; si citius mutatio aeris non succurrat, aut pro vitando scandalo, & similibus, Praesidens, & duo illius Monasterii Visitatores, Monachum aliquem mutandum duxerint (etiam invitatis Praelatis, tam mittente, quam recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente vero causa, Ec arduae

Id est a quibus, & ob quas causa ipsi amoveri possunt.

